

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS
SCHOOL OF FINE ARTS

eQUALity

Οδηγός για τη χρήση μη σεξιστικής γλώσσας

 ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS SCHOOL OF FINE ARTS	ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΜΗ ΣΕΞΙΣΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
	Ημερομηνία: 2025-2026
	Έκδοση: 1.0
	© Κέντρο Υποστήριξης Διδασκαλίας και Μάθησης

Εγκρίθηκε από την Συνέλευση του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών, 20/7/2026
Εγκρίθηκε με απόφαση Συγκλήτου της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, 24/7/2026

Περιεχόμενα

Εισαγωγικά.....	4
Γενικοί κανόνες για την αποφυγή χρήσης σεξιστικής γλώσσας	5
Προτάσεις	6
Ουδέτερες νοηματικά λέξεις και εκφράσεις με σημασία αρσενικού	7
Προτάσεις	7
Σημασιολογικά στερεότυπα: σύνθετα, παράγωγα, υποκοριστικά, μεγεθυντικά	7
Προτάσεις	8
Ανδρωνυμικά – Οικογενειακό όνομα γυναικών	8
Προτάσεις	8
Σεξιστικές Λέξεις – Ανδροκρατικά Λεξήματα	8
Προτάσεις	9
Θηλυκά Επαγγελματικά Ουσιαστικά	9
Προτάσεις	10

Εισαγωγικά

Στο πλαίσιο διαμόρφωσης πολιτικών ισότητας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, δημιουργήθηκε η παρούσα παρουσίαση των περιπτώσεων γλωσσικού σεξισμού στη νεοελληνική γλώσσα και των προτάσεων υπέρβασής του.

Η συνηθέστερη έκφανση του γλωσσικού σεξισμού αφορά κυρίως στη συντακτική προσαρμογή όλων των όρων και των προσαρτημάτων της Ονοματικής Φράσης (ουσιαστικά, επίθετα, άρθρα, αντωνυμίες, επιθετικοί προσδιορισμοί, κ.ά.) σύμφωνα με το επικρατέστερο γραμματικό γένος (αρσενικό), το οποίο καθορίζεται από τους επίσημους κανόνες μιας γλώσσας. Η πρακτική αυτή θεωρείται πως ευθύνεται για την παγίωση του γλωσσικού σεξισμού καθώς πρακτικά καθιστά αόρατο το γυναικείο φύλο.

Η παρούσα έκδοση περιορίζεται στην παρουσίαση των γλωσσικών και γραμματικών εκφάνσεων του σεξισμού στη γλώσσα, περιλαμβάνοντας ενδεικτικά σχόλια για την κάθε εκδοχή/μορφή γλωσσικού σεξισμού και τις αντίστοιχες προτάσεις για την υπέρβασή τους.

Κύριος σκοπός της παρούσας έκδοσης είναι να καταδείξει συνοπτικά την γραμματική και την εκφραστική πολυμορφία του φαινομένου του γλωσσικού σεξισμού και αφετέρου, να προτείνει εναλλακτικούς γραμματικούς τύπους και τρόπους έκφρασης για την αποφυγή του φαινομένου, μέσα από την παράθεση γενικών οδηγιών, παραδειγμάτων, υποδειγμάτων και πρακτικών συμβουλών. Πρόκειται για έναν σύντομο οδηγό και ένα εύχρηστο εργαλείο για την «αναγνώριση» του φαινομένου του γλωσσικού σεξισμού, που σε μικρό ή μεγαλύτερο βαθμό εμφανίζεται στο γραπτό λόγο που παράγεται ή διακινείται και στην πανεπιστημιακή κοινότητα, με στόχο να συνδράμει στη χρήση ενός λόγου από τα μέλη της κοινότητας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών που υπερβαίνει τις έμφυλες διακρίσεις, τόσο στην προφορική όσο και στη γραπτή επικοινωνία.

Γενικοί κανόνες για την αποφυγή χρήσης σεξιστικής γλώσσας

1. Όταν το κείμενο αναφέρεται αποκλειστικά σε γυναικείους πληθυσμούς, θα πρέπει να γίνεται αναφορά αποκλειστικά με γραμματικούς όρους θηλυκού γένους.
2. Όταν το κείμενο αναφέρεται σε μεικτούς οφείλεται να γίνεται ταυτόχρονη αναφορά τόσο στις γυναίκες όσο και στους άνδρες. Η ταυτόχρονη δήλωση και των δυο φύλων μπορεί να γίνεται μέσω της αναφοράς και στα δυο γραμματικά γένη: α) είτε αναγράφοντας ολόκληρες τις λέξεις β) είτε αναγράφοντας την κατάληξη του αρσενικού γένους – εφόσον το ουσιαστικό είναι θηλυκού γένους – και το αντίστροφο.
3. Όταν το κείμενο αναφέρεται σε μεικτούς πληθυσμούς, η χρήση αντωνυμιών και επιθέτων που παραπέμπουν σε πρόσωπα οφείλεται να γίνεται και στα δυο γραμματικά γένη, όπως αντίστοιχα αν ο/η συντάκτης/τρια αναφέρεται σε γυναικείους πληθυσμούς θα πρέπει να αποφεύγεται η γενικευτική χρήση αντωνυμιών και επιθέτων αρσενικού γένους.
4. Όταν το κείμενο αναφέρεται σε μεικτούς πληθυσμούς προτείνεται η συχνή εναλλαγή της σειράς των γραμματικών γενών. Ωστόσο, δυνατή είναι και η πρόταξη του θηλυκού γραμματικού γένους, ώστε να επιτευχθεί σταδιακή εξισορρόπηση της γενικευτικής χρήσης του αρσενικού γένους στο κοινό γλωσσικό αίσθημα. Μια εναλλακτική επιλογή, η οποία συνιστά διεθνή πρακτική των συντακτών/τριών επίσημων εγγράφων και κειμένων τα τελευταία χρόνια, είναι να καθιστούν σαφή την επιλογή εξάλειψης του γλωσσικού σεξισμού στα κείμενά τους, τοποθετώντας σχετική υποσημείωση ή δήλωση στην αρχή του εγγράφου.
5. Σημαντικό είναι οι συντάκτριες και οι συντάκτες εγγράφων και κειμένων να τηρούν συστηματικά τη χρήση των προτάσεων – κανόνων που καθιστούν το κείμενο/λόγο μη σεξιστικό.
6. Στην περίπτωση που σε ένα κείμενο γίνεται αναφορά σε μεικτούς ως προς φύλο πληθυσμούς ή στην περίπτωση που δεν προκύπτει φύλο και οι συντάκτριες/συντάκτες των κειμένων αδυνατούν να εφαρμόσουν τις προαναφερόμενες προτάσεις, ώστε το κείμενο να μην καθίσταται «δύσκαμπτο», προτείνεται η περιγραφή των πληθυσμών με ουδέτερους ως προς το φύλο όρους.
Για παράδειγμα: Καθηγητές ➔ Διδακτικό προσωπικό/μέλη ΔΕΠ, Διοικητικοί Υπάλληλοι ➔ Διοικητικό προσωπικό, Φοιτητές ➔ Φοιτητικό δυναμικό
7. Με στόχο την αποφυγή της σεξιστικής γλώσσας και πέρα από την «πιστή» εφαρμογή κανόνων, φαίνεται πως είναι αναγκαία η αλλαγή του τρόπου γραφής των κειμένων και ιδιαίτερα των επίσημων. Η συγγραφική εμπειρία έχει αποδείξει πως η αποφυγή των τυπικών/στερεοτυπικών έως τώρα εκφράσεων μπορεί να αποφευχθεί με την υιοθέτηση διαφορετικών τρόπων έκφρασης.
8. Στα κείμενα που προβάλλονται δημόσια από τα Πανεπιστήμια εξακολουθεί να παρατηρείται η γενικευτική χρήση του αρσενικού γένους ή η μη συστηματική αξιοποίηση της αρχής αυτής. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η καταχρηστική αξιοποίηση του αρσενικού ουσιαστικού ο φοιτητής/οι φοιτητές και τα αρσενικά επίθετα που το ακολουθούν προπτυχιακοί/μεταπτυχιακοί/διδακτορικοί, για να περιγράψει το σύνολο

του φοιτητικού δυναμικού της πανεπιστημιακής κοινότητας. Ως εκ τούτου, προτείνεται η αλλαγή παγιωμένων τίτλων διάφορων φορέων, δομών, δράσεων, βραβείων, τομέων οργάνωσης και υποστήριξης της ακαδημαϊκής κοινότητας, οι οποίοι καθιστούν ορατό μόνο το ανδρικό φύλο, με την προσθήκη είτε και θηλυκού γραμματικού γένους είτε μέσω της χρήσης ουδέτερης ως προς το φύλο γλώσσας. Εναλλακτικά θα μπορούσε να αποτυπωθεί ως «Φοιτητές και Φοιτήτριες ή Φοιτητικό δυναμικό, Ανθρώπινο Δυναμικό, Γονείς/Επισκέπτες, Απόφοιτοι/ες & Φίλοι/ες ή Σύλλογοι αποφοίτων και φίλων». Αντίστοιχα, δομές και υπηρεσίες που προσφέρει το Πανεπιστήμιο (π.χ. Ακαδημαϊκοί Σύμβουλοι, Συνήγορος του Φοιτητή, Μητρώο Εκλεκτόρων, κ.ά.) ή υποτροφίες και βραβεία που προωθεί (π.χ. Ευρωπαϊκή Χάρτα του Ερευνητή, Βραβείο Νέου Ερευνητή) θα πρέπει να τροποποιηθούν οι τίτλοι τους, ώστε να καθίσταται ορατή η ισότιμη συμμετοχή του γυναικείου φύλου.

Προτάσεις

1. Χρήση και των δύο γραμματικών γενών, αναγράφοντας είτε ολόκληρες τις λέξεις των ουσιαστικών (προτείνεται) είτε αναγράφοντας τις αντίστοιχες καταλήξεις του άλλου γένους, εναλλάσσοντας συχνά τη θέση των γενών και προσαρμόζοντας κατάλληλα όλους τους όρους της ονοματικής φράσης, ώστε να γίνονται ορατά και τα δύο φύλα. Για παράδειγμα:
 1. Τρόποι αναφοράς και στα δυο φύλα.
«Οι φοιτητές καλούνται να επικοινωνήσουν άμεσα με τη Γραμματεία του Τμήματος».
➔ «Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες ή «Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές καλούνται να επικοινωνήσουν άμεσα με τη Γραμματεία του Τμήματος».
«Η συνέλευση των καθηγητών αναβλήθηκε».
«Η συνέλευση των καθηγητών/-τριών ή των καθηγητριών/-τών αναβλήθηκε».
«Ο υπεύθυνος καθηγητής τελεί χρέη Ακαδημαϊκού συμβούλου των φοιτητών».
➔ «Ο/Η υπεύθυνος/η καθηγητής/τρια τελεί χρέη επιστημονικού/ης συμβούλου των φοιτητών/τριών».
 2. Προσαρμογή των προσδιορισμών στα γένη των προσώπων αναφοράς. Για παράδειγμα:
«Οι καθηγητές, οι καθηγήτριες και τα μέλη της φοιτητικής κοινότητας έμειναν ικανοποιημένοι από την απήχηση του συνεδρίου».
➔ «Οι καθηγητές, οι καθηγήτριες και τα μέλη της φοιτητικής κοινότητας έμειναν ικανοποιημένοι/ες από την απήχηση του συνεδρίου».
 3. Αναγραφή των άρθρων όταν γίνεται αναφορά σε θηλυκά επαγγελματικά ονόματα που επικρατεί ο επίκοινος τύπος τους ή προσθήκη της διευκρίνησης «γυναίκες και άνδρες + όνομα). Για παράδειγμα:
«τους φιλόλογους»
➔ «τις και τους φιλόλογους» ή «τους φιλόλογους (γυναίκες και άνδρες)»
«των υπαλλήλων της εταιρίας»
➔ «των γυναικών και ανδρών υπαλλήλων της εταιρίας»
4. Προσοχή στη χρήση των αντωνυμιών, και ιδιαίτερα στην αρσενικού γένους κτητικής

αντωνυμίας «του», η οποία προσδιορίζει τον κτήτορα ως άντρα και στις αναφορικές αντωνυμίες, «ο οποίος», «όσοι, και οι δεικτικές αντωνυμίες, «άλλους», «όλους», όταν γίνεται αναφορά σε μεικτούς πληθυσμούς. Για παράδειγμα:

«Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας αποτίει φόρο τιμής σε όλους αυτούς που αγωνίστηκαν»

➔ *«Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας αποτίει φόρο τιμής σε όλους αυτούς και όλες αυτές που αγωνίστηκαν».*

2. Αποκλειστική χρήση του θηλυκού γένους, όταν γνωρίζουμε ότι ο πληθυσμός που περιγράφουμε είναι εξολοκλήρου γυναικείος, αποφεύγοντας τη γενικευτική χρήση του αρσενικού γένους και την πιθανότητα σημασιολογικής αντίφασης.

Ουδέτερες νοηματικά λέξεις και εκφράσεις με σημασία αρσενικού

Πρόκειται για λέξεις νοηματικά ουδέτερες ως προς το φύλο, αλλά που αναφέρονται κυρίως στο αρσενικό γένος, έλκοντας δύναμη από το γραμματικό γένος τους, όπως το ουσιαστικό «άνθρωπος». Το ουσιαστικό «άνθρωπος», ενώ ερμηνευτικά αγκαλιάζει το σύνολο των φύλων, σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιείται για να δηλώσει τον άνδρα στις περισσότερες ευρωπαϊκές γλώσσες.

Αντίστοιχα, ουσιαστικά όπως «το άτομο» ή «το πρόσωπο», καθημερινές ή άλλες εκφράσεις, όπως «το δίκιο του εργάτη», «η σύνοδος των πρυτάνεων», κ.ά., η χρήση της αόριστης αντωνυμίας «κανείς» και της ερωτηματικής αντωνυμίας «ποιος» αποτελούν δείκτες της υπεροχής του αρσενικού γένους ως του επικρατέστερου αντιπροσώπου του ανθρώπινου είδους. Παρά τις εγγενείς αλλαγές που έχουν επέλθει στα έγγραφα της δημόσιας διοίκησης όσον αφορά τις λέξεις ουδέτερου σημασιολογικού περιεχομένου, χρειάζεται προσοχή στην περίπτωση που ταυτίζονται με το αρσενικό γένος.

Προτάσεις

Στην περίπτωση που ένα κείμενο κάνει συμπεριληπτική αναφορά σε εκπροσώπους και των δυο φύλων με τρόπο που εγείρει διερωτήσεις περί ανισότιμης ιεράρχησης, τονίζοντας την κυριαρχία του αρσενικού γραμματικού γένους, συνιστάται η εγγραφή και των δυο γενών σε κάθε περίπτωση έμμεσης ή άμεσης αναφοράς σε μεικτές ομάδες πληθυσμών, ακολουθώντας όλες τις προτάσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Σημασιολογικά στερεότυπα: σύνθετα, παράγωγα, υποκοριστικά, μεγεθυντικά

Πολλαπλές γλωσσολογικές μελέτες έχουν αναδείξει τα ποικίλα σημασιολογικά στερεότυπα που συνοδεύουν τα ουσιαστικά «άνδρας» και «γυναίκα» κατά τη διαδικασία της σύνθεσης, της παραγωγής, του υποκορισμού και της μεγέθυνσης.

Από το ουσιαστικό «άνδρας» προκύπτουν μια σειρά παράγωγων και σύνθετων λέξεων, οι οποίες αναπαράγουν μια αποκλειστικά θετική εικόνα της αρσενικής κοινωνικής ιδιότητας, σε αντίθεση με το ουσιαστικό «γυναίκα» που η πλειονότητα των περιπτώσεων μαρτυρά

σχεδόν αποκλειστικά αρνητικές συνδηλώσεις. Ενδεικτική είναι η σημασιολογική φόρτιση των υποκοριστικών «αντράκι» και «γυναικάκι» καθώς και η χρήση των σύνθετών τους, αποκαλύπτοντας πως κανένα σύνθετο ουσιαστικό με πρώτο συνθετικό λέξημα αρνητικής σημασίας και δεύτερο συνθετικό λέξημα που παραπέμπει στο ανδρικό φύλο δεν εντοπίζεται πουθενά. Αντίθετα, πληθώρα σύνθετων λέξεων με αρνητικό περιεχόμενο συνδέεται με το γυναικείο φύλο (παλιοκόριτσο, παλιοθήλυκο, παλιογυναίκα, χοντρογυναίκα κ.ά.).

Ο λανθάνων σεξισμός που ελλοχεύει σε διατυπώσεις και τρόπους υποκορισμού ή μεγέθυνσης των θηλυκών ονομάτων, τις περισσότερες φορές αναπαριστώντας τις γυναίκες ως ευαίσθητα, ευπαθή, αδύναμα και απροστάτευτα άτομα ή συνδέοντάς τις με σεξουαλικά ή ερωτικής προδιάθεσης υπονοούμενα (λ.χ. γυναικάκι, γυναικάρα, γυναικούλα, «μην κάνεις σαν γυναικούλα», κορίτσαρος, αγοροκόριτσο, γύναιο, κ.ά.).

Προτάσεις

Συνιστάται η αποφυγή των σημασιολογικών στερεότυπων που συμβάλουν στην υποβάθμιση και των δυο φύλων, και ιδιαίτερα στην απαξίωση των ατομικών επιλογών (π.χ. έγγαμη ή συζευγμένη αντί του παντρεμένη ή υπανδρευμένη, κ.ά.) ή της επαγγελματικής ιδιότητας των γυναικών με την χρήση της ειρωνικής κατά το λαϊκό γλωσσικό αίσθημα κατάληξης -ίνα (π.χ. μαζέψτε τις βουλευτίνες σας, κ.ά.) ή μέσω του υποκορισμού ή της μεγέθυνσης των ουσιαστικών αναφοράς (π.χ. δασκαλάκος/δασκαλίτσα, κ.ά.).

Ανδρωνυμικά – Οικογενειακό όνομα γυναικών

Η χρήση των ανδρωνυμικών αποτελεί συνήθη έκφανση του γλωσσικού σεξισμού διεθνώς. Το φαινόμενο γίνεται ορατό κατά τη χρήση του επωνύμου του συζύγου ή της γενικής κτητικής του πατρικού ονόματος, ακολουθώντας πιστά την πατριαρχική αντίληψη ότι η γυναίκα νοείται ως προέκταση ή κτήμα των ανδρών, οι οποίοι και συμβάλουν στους τρόπους με τους οποίους προβάλλεται η καταγωγή της, η παρουσία της στις οικογενειακές σχέσεις (συγγένεια) και πολλές φορές ο τρόπος προσφώνησής της.

Προτάσεις

Συνιστάται η αποφυγή αυθαίρετων χαρακτηρισμών και η επιθυμητή από το πρόσωπο αναφοράς προσφώνηση. Προτείνεται η συμπερίληψη του ονόματος και του επωνύμου της μητέρας, κατά αντιστοιχία του αναφερόμενου πατρωνυμικού, στις διάφορες αιτήσεις των ποικίλων υποδομών της πανεπιστημιακής κοινότητας, καθώς αποτελεί πεδίο που συνήθως απουσιάζει από τις αιτήσεις.

Σεξιστικές Λέξεις – Ανδροκρατικά Λεξήματα

Πρόκειται για σειρά επίσημων και ανεπίσημων λέξεων και λεξημάτων της νεοελληνικής γλώσσας, επιφορτισμένων με σεξιστικό σημασιολογικό περιεχόμενο που αντανakλούν αρνητικά στερεότυπα ή διαιωνίζουν την ανδροκρατία.

Προτάσεις

Συνιστάται η αντικατάσταση των σεξιστικών λέξεων με συνώνυμες, ουδέτερου σημασιολογικού φορτίου λέξεις ή αντίστοιχες περιφράσεις όπου δεν είναι δυνατή η αντικατάστασή τους με μονολεκτικούς τύπους. Για παράδειγμα:

Υιοθεσία → παιδοθεσία/ τεκνοθεσία

Επανδρώνω → στελεχώνω

ανδραγάθημα → γενναία πράξη

γεροντοκόρη → άγαμη γυναίκα

άνανδρη πράξη → πράξη δειλίας

πατροπαράδοτη συνταγή → παραδοσιακή συνταγή

ανδρόγυνο → σύζυγοι

Θηλυκά Επαγγελματικά Ουσιαστικά

1. Σημαντικό μέρος στον διάλογο για την ορατότητα και των δυο γραμματικών γενών στη γλώσσα κατέχει η ένταξη ορισμένων τύπων της νεοελληνικής (δημοτικής) γλώσσας για τον προσδιορισμό των θηλυκών επαγγελματικών ουσιαστικών.
2. Το πρόβλημα εντοπίστηκε εξ αρχής στη θηλυκοποίηση των επίκοινων ονομάτων, δηλαδή των κοινών μορφολογικών τύπων της καθαρεύουσας για την περιγραφή ενός ονόματος (π.χ. ο/η φιλόλογος, ο/η ταμίας, ο/η γιατρός, ο/η δικαστής, ο/η δικαστής, κ.ά.) και της εξομάλυνσής τους μέσω της μορφολογικής διαφοροποίησής τους από τους αρσενικούς τύπους με καταλήξεις της δημοτικής (π.χ. -ίνα, -ίσσα, κ.ά.).
3. Παρά τις ρυθμιστικού χαρακτήρα παρεμβάσεις των δημοτικιστών και την πρόταση υιοθέτησης των καταλήξεων -ίνα και -ίσσα για τα θηλυκά επαγγελματικά ονόματα, παραμένει το ζήτημα ανοιχτό, οδηγώντας στην αποδοχή των διγενών επαγγελματικών ουσιαστικών και των καθαρά αρσενικών επαγγελματικών ονομάτων με την προσθήκη του θηλυκού άρθρου.
4. Σύμφωνα με μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί, γίνεται ορατή η αδυναμία υιοθέτησης απόλυτων κανόνων για τον μορφολογικό σχηματισμό των θηλυκών επαγγελματικών ονομάτων. Παραδείγματα:
 - φιλόλογος, δημοσιογράφος, κοινωνιολόγος, αρθρογράφος, κ.ά.). Αποκλειστική η χρήση του επίκοινου τύπου. Ο σχηματισμός τους σε -ίνα και -ίσσα θεωρείται ασύμβατος με το κοινό γλωσσικό αίσθημα, εμφανίζονται σπανίως και συνηθέστερα σε ανεπίσημες περιστάσεις.
 - χημικός, φυσικός, μαθηματικός, εκπαιδευτικός, δικαστικός, τραπεζικός κ.ά.). Θεωρείται προβληματική η πρόταση επιθετικής χρήσης και θηλυκοποίησης των συγκεκριμένων ουσιαστικών λόγω της ομωνυμίας που εμφανίζουν (π.χ. ο πολιτικός – η πολιτική, ο κριτικός – η κριτική, ο ορθοπεδικός – η ορθοπεδική, ο νομικός – η νομική, κ.ά.)
 - ουσιαστικά που έχουν τη δυνατότητα πολλαπλής αποδοχής επιθημάτων σε -ις, -ίδα, -τρία, -ίσσα και επίκοινο τύπο σε -ής (π.χ. η σκηνοθέτης, σκηνοθέτις, σκηνοθέτιδα,

όπως αντίστοιχα τα συνθέτης, καλλιτέχνης, λογοτέχνης, προστάτης, ευεργέτης, κ.ά.

Προτάσεις

1. Συνιστάται η αξιοποίηση των καταλήξεων -τρία, -ίνα και -ίσσα, σύμφωνα με τις προτάσεις των δημοτικιστών και η σταδιακή απόρριψη των γλωσσικών τύπων της καθαρεύουσας. Η χρήση των νέων τύπων, ιδιαίτερα από τις ίδιες τις γυναίκες που έχουν τίτλους και επαγγέλματα υψηλού κύρους θεωρείται πως θα έχει θετική συμβολή στην κατάρριψη των στερεοτύπων και στην εξισορρόπηση της κυριαρχίας του αρσενικού γραμματικού γένους.
2. Σύμφωνα με τους γραμματικούς κανόνες και αποδεχόμενοι το κοινό γλωσσικό αίσθημα προτείνεται η υιοθέτηση των παρακάτω τύπων για τα θηλυκά επαγγελματικά:
Πρύτανης → Πρύτανις, Πρυτάνισσα
Πρόεδρος → Προεδρίνα ή γυναίκα Πρόεδρος ή η Πρόεδρος
Κοσμήτορας → Κοσμητόρισσα
Σύμβουλος → γυναίκα σύμβουλος ή η σύμβουλος ή άλλο ουσιαστικό + σύμβουλος (π.χ. η καθηγήτρια σύμβουλος)
3. Όπου δεν είναι δυνατή η υιοθέτηση των καταλήξεων -τρία, -ίνα και -ίσσα, προτείνεται η προσθήκη άρθρου ή η προσθήκη του ουσιαστικού «γυναίκα» (π.χ. η αναπληρωτής υπουργός Παιδείας, η αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας)
4. Συνιστάται η αποφυγή του αρσενικού επιθήματος -ου σε θηλυκά επαγγελματικά ονόματα, τα οποία με αυτόν τον τρόπο επιφορτίζονται με μειωτικό σημασιολογικό περιεχόμενο και η αντικατάστασή τους με όρους περιγραφικού χαρακτήρα (π.χ. ιδιοκτήτρια καφέ/όχι καφετζού, ιδιοκτήτρια περιπτέρου/όχι περιπτερού κ.ά.).